

Til lovforslag nr. L 5. Ændringsforslag stillet den 23. april 1997 uden for betænkningen

Ændringsforslag: til 2. behandling af

Forslag til lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

Til § 14

Af Klaus Hækkerup (S):

40) Stk. 1-3 udgår, og i stedet indsættes:

»Befrugtede menneskelige æg kan opbevares i op til 5 år, hvorefter æggene skal destrueres.

Stk. 2. Ubefrugtede menneskelige æg kan opbevares i op til 1 år, hvorefter æggene skal destrueres.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

Bemærkninger

Til nr. 40

Den foreslåede 5-års-grænse åbner mulighed for, at kvinden/parret kan få flere børn inden for en årrække, som er overensstemmende med den periode, inden for hvilken man normalt får flere børn.

I lande, som Danmark almindeligvis sammenligner sig med, har man fastsat en længere nedfrysningstid. F.eks. har England og Frankrig fastsat en periode på 5 år og Norge en periode på 3 år, jf. sundhedsministerens svar på spørgsmål 27, L 200 - bilag 48 fra folketingsåret 1995-96.

Udtagning af æg fra en kvindes livmoder er et indgreb, som både fysisk og psykisk er belastende. F.eks. er indgrebet af en vis længde, og det kan medføre øget kræftisiko hos de kvinder, som får det foretaget. Hensynet til kvinden tilsiger, at indgrebet foretages så få gange som muligt, og at de udtagne æg derfor kan opbevares uden for livmoderen i en periode, som er så lang som mulig, men som samtidig er etisk forsvarlig.

Lovforslagets § 14, stk. 1, viderefører den gældende tidsramme på 1 år for opbevaring af menneskelige æg, jf. ministerens svar på spørgsmål 27, L 200 - bilag 48, folketingsåret 1995-96. Ministeren har endvidere svaret, at »Sundhedsstyrelsen har oplyst, at der ikke foreligger oplysninger, der tyder på, at de be-

frugtede æg tager skade ved en nedfrysningstid ud over 1 år«, samt at man, som nævnt ovenfor, i andre lande har fastsat en længere nedfrysningstid på henholdsvis 3 og 5 år.

Der synes ikke at foreligge andet argument for en fastsættelse af grænsen til 1 år, end at 1 år er den grænse, man plejer at arbejde med. Der synes således ikke at ligge overvejelser af selvstændig substans til grund for, at man i § 14, stk. 1, lægger sig fast på et udgangspunkt for opbevaring af æg på blot 1 år. Samtidig ses det, at en række af Danmarks naboer tilsyneladende fungerer fint med grænser, som er højere end 1 år, formentlig ud fra de vægtige hensyn til den enkelte kvinde, der ovenfor er gjort rede for.

Dette ændringsforslag forlænger den tilladte opbevaringstid for befrugtede æg. For ubefrugtede æg fastholdes den gældende 1-års-grænse.

Befrugtede æg er forskellige fra ubefrugtede æg derved, at befrugtede æg tåler at blive nedfrosset, og der er født mange hundrede børn, hvor nedfrosne/optøede befrugtede æg har været anvendt, medens ubefrugtede æg dårligt tåler at blive nedfrosset, jf. således Det Etske Råd i Redegørelse om kunstig befrugtning, 1995, afsnit 3.1.6: »Det ubefrugtede ægs kromosomer synes at være langt mere følsomme for frysning end de tætpakkede kromosomer, som findes i det befrugtede æg.«

Det kan inden for en overskuelig tidsramme være en realistisk mulighed at anvende ubefrugtede æg i behandlingøjemed, jf. bemærkningerne til lovforslaget side 15, spalte 1. Måtte dette blive tilfældet, synes forholdet at være af en så væsentlig ændret karakter, at det bør være Folketinget, der fastsætter reglerne herfor, og ikke ministeren, der giver tilladelse hertil, hvilket man lægger op til i lovforslaget.

I forlængelse af ændringsforslaget om en 5-års opbevaringsgrænse ses der ikke at være grund til at have en dispensationsmulighed, hvorfor denne foreslås fjernet.